

Jedinstvo i Napušteni Isus

Od ove dve svetlosti već više decenija živi Delo Marijino – Pokret fokolara, ukorenjeno u ljubavi prema Napuštenom Isusu i u zalaganju za jedinstvo u Crkvi i izvan nje. [...]

Jedinstvo i Napušteni Isus u svom neraskidivom odnosu čine apsolutnu novost u hrišćanskoj duhovnosti: one su otkrivenje, blagodat, dar Crkvi našeg vremena, tako otvorenoj za tajnu jedinstva i toliko dužnoj da otkrije – ovome svetu kao što je naš – lice i srce Napuštenog Isusa prisutnog u čovečanstvu. [...]

Jedinstvo i Napušteni Isus [...] nisu samo obični vidovi hrišćanske duhovnosti uz sve druge, nego su vrhunci Evanđelja u kojima blista sva originalnost Isusove poruke.

Kao vrhunac i sažetak hrišćanske duhovnosti, jedinstvo i Napušteni Isus sadrže sve glavne smernice evanđelske duhovnosti, one ih osvetljavaju i kadre su da ih ponovo uklope u harmoniju nauma Božijeg. To su sveopšta pravila po kojima mogu živeti svi ljudi, svih poziva, po kojima se može živeti i na ličnom i na društvenom planu, na istoj talasnoj dužini sa Isusovim Duhom. [...]

U ratnom vihoru, u protivavionskim skloništim, Kjara i njene drugarice koje je već slede, uz svetlost sveće ponovo čitaju Evanđelje. Potresene stranicom iz 17. glave Evanđelja po Jovanu, njima se otkriva u svoj svojoj veličanstvenosti i raskošnoj istini Reči Božije – Hristova molitva za jedinstvo: "Da svi jedno budu". Po natprirodnoj intuiciji, Kjara razume da su rođene zbog te stranice i da za nju treba da žive u

Crkvi, DA SVI BUDU JEDNO – kako su u evanđelsku izreku one sažele stvarnost koja odmah osvaja njihova srca. Jovanove reči, uvek nanovo čitane, uzajamno se osvetljavaju i postaju ključ za shvatanje svih ostalih reči Evanđelja.

To je predivno otkrovenje.

Nema sumnje da je nadprirodna mudrost, blagodat Duha Svetog bila u temeljima tako novog i uzvišenog otkrića, rekao bih: praktično neobjavljenog u Crkvi do tog trenutka, iako je hrišćanska duhovnost već poznaje i propoveda. Može se tvrditi da se ovde nalazimo pred blagodaću koja se rodila iz jedne stranice Evanđelja, koja ovoga puta nije stranica o molitvi, ili siromaštvu, ili o delima milosrđa, već ona koja objavljuje tajnu jedinstva, što je upravo cilj Isusovog dolaska među ljude, Njegove smrti i Njegovog vaskrsenja.

Radi se o novosti koja uzdiže zajedničku i crkvenu duhovnost u sferu Svete Trojice, u duhovnost jedinstva u kojoj vlada ljubav, samim tim i zahtevi te ljubavi, meru: Svete Trojice "Kao što si ti u meni i ja u tebi"...

Da jedinstvo ne bi postalo utopija, bilo je potrebno još jedno otkrovenje: Raspeti i Napušteni Isus, Tvorac i Uzor jedinstva između Boga i ljudi, kao i ljudi međusobno.

Otkriće, možemo reći unutarne otkrivenje ove tajne vezano je za određeni dan i jedan običan životni događaj... Bilo je to 24. decembra 1944. godine. [...]

Autor ovde ima u vidu sledeći događaj: "... Sveštenik je upitao Kjaru, u kom je trenutku svoga Stradanja, Isus, po njenom mišljenju najviše trpeo. Ona je pod uticajem tadašnjeg mišljenja odgovorila da je to bilo u Getsimanskom vrtu. Ali, sveštenik joj je odgovorio: "Ja, naprotiv, mislim da je najviše trpeo na Krstu kad je zavapio: 'Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio!' (Mt 27, 46)" (Kjara Lubik: *Jedinstvo i Napušteni Isus*. Zagreb 1988, str. 52).

Nije bez naročite milosti Duha, potresni bol Isusovog vapaja privukao Kjarinu pažnju i ljubav prema Raspetom, produbivši tada vid koji nije do tada – iako u Crkvi vekovima naslućivan – imao takvo duhovno značenje. Bilo je normalno da se od tada Isusu dade jedno novo ime: Napušteni; u tom je imenu bio sažet najdublji bol Njegovog stradanja, da bi se u njemu spojilo otkriće te velike ljubavi i onog beskrajnog bola kojim smo bili iskupljeni i izmireni s Ocem i međusobno.

Slobodna od svake egzegetske i teološke predrasude i brige, s mudrošću malenih, Kjara je životno produbila tajnu Isusove napuštenosti na Krstu. Razumela je da je Isusov duhovni bol bio i Njegova velika, beskrajna ljubav prema Ocu i prema ljudima, vrhunac Njegovog ljudskog iskustva i potpuno poistovećivanje s grehom i gresima čovečanstva. Trebalo je, dakle, voleti takvog Isusa u sebi i u drugima, zagrlivši s ljubavlju sve napuštenosti, patnje, razdvojenosti, gledajući ujedno lice i srce Napuštenoga u svim patnicima, otkrivajući u svakom stradanju ono duhovno iskustvo napuštenosti koje je zajedničko svakom ljudskom trpljenju.

Može se tvrditi da je ovo otkriće Napuštenog Isusa bilo unapred pripremljeno, kako bi bilo darovano Crkvi našeg vremena. Danas, na egzegetskom i teološkom planu, u pastirskoj i duhovnoj dimenziji, mudrost Krsta i tajna Isusa Raspetog u Njegovoj napuštenosti, pobuđuje veliki interes. Katolički,

pravoslavni i protestantski teolozi očarani su ovom tajnom. Bol koji je Hristos okusio do najvećih dubina, izaziva interesovanje čak i kod nehrišćana i kod svih onih koji su osetljivi na značenje Isusovog Krsta. Oko Isusovog Krsta okupljaju se svi vernici, prizvani krikom bola i ljubavi koji pogađa sve, pa i iskustvo svakog čoveka...

Jedinstvo i Napušteni Isus. Evo dve svetlosne reči za Crkvu našeg vremena, za čovečanstvo našeg doba, [...] kada je vapaj napuštenosti najjači i kad na svim poljima najbrže raste čežnja za jedinstvom.

To su reči nade koje podsećaju na vapaj bola, iz kojeg je sinula rujna Vaskršnja zora celom čovečanstvu, zajedno sa Isusovom molitvom koja će biti tajanstveno uslišena od Oca "Da svi jedno budu". To su reči koje, kao Božiji dar Crkvi obavezuje sve nas Hristove učenike, da u našem vremenu ostvarimo predivni plan jedinstva, za koji je Hristos, u vapaju ljubavi i bola darovao Svoj život i Svoj Duh.

Jesùs Castellano Cervera: *Uvod* za knjigu Chiara Lubich, *Jedinstvo i Napušteni Isus*, Zagreb 1988

Jesùs Castellano Cervera (1941-2006), monah Reda bosonogih karmelićana, docent Duhovne Teologije na *Terezijanumu* u Rimu, Savetnik sv. Kongregacije za nauk vere

Na srpskom pripremila monahinja Teodora